

En af de ting, som udredningen ikke har besvaret tilstrækkeligt, og det synes jeg også er en debat værd, er, at vi jo lagde op til, at man primært skulle tænke på de nationale kulturarvsinstitutioner, men at belysningen også burde omfatte væsentlige samlinger uden for de nationale kulturinstitutioner.

Det er klart, at de anbefalinger, som kommer i udredningen, primært retter sig mod de statslige institutioner, fordi der er nogle økonomiske problemer ved at drage hele det amtslige og kommunale område ind.

Kl. 15.15

Derfor så vil jeg godt opfordre ministeren til at tage kontakt til Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen, sådan at vi kan få en fælles drøftelse af, hvordan vi sikrer den nationale kulturarv som helhed, for vi må erkende, at en stor del af den nationale kulturarv ligger på museers arkiver udeomkring i landet, museer, som ikke nødvendigvis er en del af de nationale kulturarvsinstitutioner.

Det sidste, jeg vil tage fat i, er spørgsmålet om et udvidet samarbejde omkring arkiver, museer og biblioteker. Vi bør drage lære og erfaringer af den måde, man samarbejder på i de tre typer institutioner i andre lande, og også drage dem ind i debatten i forbindelse med, at vi hen over sommeren og til efteråret skal fremlægge den fremtidige strategi på det kulturhistoriske område.

En ting vil jeg godt sige til ministeren og til regeringen allerede nu, nemlig at det er vigtigt, at vi har en fælles forståelse for nødvendigheden af kulturarven og sikringen af den. Der er det ikke nok, at vi kun er enige om strategien og linjerne; vi er altså også nødt til at erkende, som vi har været enige om tidligere – i hvert fald før valget – at det er noget, som kræver store investeringer, og derfor vil jeg meget opfordre regeringen til i det arbejde, man går i gang med her i forbindelse med finansloven, at se lidt på, om det nu også er rigtigt at foretage de store nedskæringer på kulturarvsinstitutionerne, som er lagt ind i BO-årene på finansloven, for bliver de gennemført, tror jeg ikke, vi er i stand til at løfte den fælles opgave, vi nu sætter os.

Derfor håber jeg, og det vil jeg meget appellere til – ellers skal jeg nok være den, der gentager det, når vi kommer dertil – at man erkender, at det ikke er nok, at vi laver en fælles strategi, som jeg fornemmer og håber vi er enige om her i dag, men det er også vigtigt, at vi i fællesskab i vores partier – selvfølgelig ikke mindst i regeringspartierne – over for de økonomiske ministre presser

på og forklarer, at kulturarv ikke har stærke lobbyistgrupper i baghånden, som kan hjælpe til og presse på, for at der sker noget; det kan kun en seriøs behandling i Folketinget og i partierne. Den har vi haft indtil nu, og den håber jeg også vi kan fortsætte, så vi i fællesskab kan sikre, at vi får tilstrækkelige midler til at løfte denne store fælles opgave.

Vi har jo fået overleveret kulturarven, som vi kender den i dag, fra tidligere generationer, som med møje og besvær og under dårligere økonomiske forhold, end vi har nu, har samlet den sammen, så hvis ikke vi, som i dag er den mest formående generation overhovedet i historien, skulle være i stand til at videregive den kulturarv, vi har fået overgivet, til de kommende generationer, så står det sløjt til.

Ester Larsen (V):

Det var en god beslutning, vi traf i det tidligere Kulturudvalg, da vi opfordrede kulturministeren til at sætte et udredningsarbejde i gang om kulturarvens bevaringstilstand. Det var godt af flere grunde, bl.a. fordi det ikke længere er muligt nu at skabe myter om katastrofale forhold, hvor store umistelige værdier i kulturarven fortabes. Det er godt at få et solidt grundlag for den fremtidige bevaringsstrategi.

Rapporten fastslår, at etableringen af betryggende stabile magasiner er det vigtigste element i udformningen af en bæredygtig bevaringspolitik.

Det vil vi i Venstre tage udgangspunkt i, ligesom vi også er optaget af initiativerne til regionale, fælles magasinløsninger.

Rapporten opererer med stringente klassifikationer af genstandenes betydning og deres bevaringstilstand. Det er interessant, at sammenstillinger af disse faktorer viser, at 1 pct. af genstandene på Det Kongelige Bibliotek af enestående værdi er svært skadede. For Statens Museum for Kunst er det alene 0,2 pct. af genstandene, der er i den kategori, og for Nationalmuseet gælder det for 0,3 pct. af genstandene.

Rapporten viser også, at der er et stort behov for samarbejde inden for kulturarvsinstitutionerne. Samarbejde bør stå som med flammeskrift over bevaringsområdet. Samarbejde om konserveringsopgaver bør intensiveres og om fornødent samles i en fælles organisation.

Det er oplagt nødvendigt at få fælles standarder for registrering, en fælles database, ligesom det er vigtigt at få bevaringstilstanden beskrevet, så der kan foretages korrekte prioriteringer.